

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/78/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010088
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3117010088.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. júla 2017 prejednal sťažnosť odsúdeného

G. W.

nar. XX.X.XXXX v X., trvale bytom L., J. V. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Pp/20/2017 zo dňa 12.4.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

G. W. v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody uložený mu trestným rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/154/2011 zo dňa 16.7.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/154/2011 zo dňa 14.11.2014 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v dĺžke 22 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trest nastúpil dňa 4.3.2016 a koniec trestu pripadá na deň 4.1.2018.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 6Pp/20/2017 zo dňa 12.4.2017 bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti v podstate namietal porušenie jeho procesných práv v tom, že súd pri rozhodovaní o jeho návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nedodrжал zákonom stanovenú lehotu na rozhodnutie a to 60 dní od doručenia návrhu na súd v zmysle ustanovenia § 415 ods. 3 Tr. por. ďalej namietal, že ako odsúdený splnil všetky tri podmienky vyžadované zákonom pre podmiennečné prepustenie. Pokiaľ ide o nepriaznivú resocializačnú prognózu takéto hodnotenie sociálneho rizika do budúcnosti je absurdným nástrojom bez akejkolvek dôkaznej sily. Hodnotenie je subjektívnym dielom člena ZVJS a môže byť zaujaté. Aj celé verejné zasadnutie vnímal ako jednostranné, bez kontradiktórnosti konania. Súd posudzoval návrhy len povrchne, čomu nasvedčuje prepustenie odsúdených za obzvlášť závažné zločiny. Žiadal preto o prehodnotenie prvostupňového rozhodnutia s prihliadnutím na vytýkané pochybenia súdu druhostupňovým súdom a o nové rozhodnutie, ktorým druhostupňový súd návrh na podmiennečné prepustenie prijme a vyhovie mu. Spis na rozhodnutie o sťažnosti bol krajskému súdu predložený dňa 29.6.2017.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o odsúdeným vytykané nedodržanie 60-dňovej lehoty uvedenej v § 415 ods. 3 Tr. por. na rozhodnutie o žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, k tomu krajský súd podotýka, že ide o poriadkovú lehotu, ktorej prekročenie so sebou nemôže prinášať žiadne hmotno-právne účinky a bez ďalšieho automaticky neznamená, že odsúdeného je nutné podmiennečne prepustiť z výkonu trestu.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Aj podľa zistení krajského súdu, u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák. Citované ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok - preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu; očakávaním, že v budúcnosti povedie riadny život a vykonaním príslušnej časti uloženého trestu.

V posudzovanej veci síce odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu. Pokiaľ ide o ďalšiu podmienku týkajúcu sa polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu, aj tu krajský súd ako aj okresný súd dospel k záveru, že odsúdený si plní svoje povinnosti, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, čo vyplýva z hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody tak, ako ho podrobne konštatoval súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí. Na druhej strane je v hodnotení konštatované, že k svojej trestnej činnosti zastáva iba formálny kritický postoj. Program zaobchádzania plní, avšak resocializačná prognóza je hodnotená ako nepriaznivá a riziko sociálneho zlyhania je hodnotené ako vysoké. V tomto smere k námietke odsúdeného o neobjektívnosti a nepodloženosti prejedikovania jeho správanie v prípade podmiennečného prepustenia krajský súd uvádza, že na hodnotení odsúdených sa podieľajú erudovaní vychovatelia, ktorých závery majú podklad v sledovaní správanie sa odsúdených a jeho následnom vyhodnocovaní podľa kritérií určených psychologickými pracovníkmi a súdy nemajú dôvod takto vypracované závery spochybňovať.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby bol odsúdený za dobré správanie automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou takýchto úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život. Účelom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je dovŕšenie prevýchovy a nápravy odsúdeného na slobode. Pritom na odsúdeného G. W. už obdobným spôsobom pôsobené bolo a to uložením trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom, pričom došlo k jeho premene, pretože odsúdený v tomto procese zlyhal a dopustil sa protiprávneho konania. Vychádzajúc z uvedeného má preto aj krajský súd dôvodné pochybnosti, že u tohto odsúdeného možno očakávať dovŕšenie jeho nápravy na slobode v prípade jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie zamietnutý a jeho závery uvedené v jeho odôvodnení si v celom rozsahu osvojil a s týmito sa stotožnil. Sťažnosť odsúdeného preto nepovažoval za dôvodnú a túto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.